

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

58 tomas

2015 m. kovo 27 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

- ★ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/475 dėl apsaugos priemonių, numatytų Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarime 1
- ★ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/476 dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais 6
- ★ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/477 dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga, atsižvelgdama į antidempingo ir subsidijų draudimo priemonių bei apsaugos priemonių bendrąjį poveikį 11
- ★ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/478 dėl bendrų importo taisyklių 16
- ★ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/479 dėl bendrų eksporto taisyklių 34

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/475

2015 m. kovo 11 d.

dėl apsaugos priemonių, numatytų Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarime

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2843/72 ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) 1972 m. liepos 22 d. Briuselyje buvo pasirašytas Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarimas (toliau – Susitarimas);
- (3) apsaugos sąlygų ir atsargumo priemonių, numatytų Susitarimo 23–28 straipsniuose, taikymui būtinos išsamios taisyklės;
- (4) Susitarime numatytoms dvišalėms apsaugos sąlygoms įgyvendinti reikalingos vienodos sąlygos, pagal kurias patvirtinamos apsaugos priemonės. Tos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁵⁾;
- (5) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su Susitarimo 25, 25a ir 27 straipsniuose nurodytomis situacijomis, arba kai teikiama parama eksportui tiesiogiai ir iš karto veikia prekybą, yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti,

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1972 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2843/72 dėl apsaugos priemonių, numatytų Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarime (OL L 301, 1972 12 31, p. 162).

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

⁽⁵⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Komisija gali nuspręsti kreiptis į jungtinį komitetą, įsteigtą Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarimu (toliau – Susitarimas), kad būtų imtasi Susitarimo 23, 25, 25a ir 27 straipsniuose numatytų priemonių. Prireikus Komisija patvirtina tas priemones laikydamosi šio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisijai nusprendus perduoti klausimą svarstyti jungtiniame komitete, apie tai ji informuoja valstybes nares.

2 straipsnis

1. Esant tokiai praktikai, kuri pateisina tai, kad Sąjunga taikytų Susitarimo 24 straipsnyje numatytas priemones, Komisija, išnagrinėjusi atvejį savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu, nusprendžia, ar tokia praktika suderinama su Susitarimu. Prireikus Komisija patvirtina apsaugos priemones laikydamosi šio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Esant tokiai praktikai, dėl kurios Sąjungai Susitarimo 24 straipsnio pagrindu gali reikėti taikyti apsaugos priemones, Komisija, išnagrinėjusi atvejį, nusprendžia, ar toji praktika suderinama su Susitarime išdėstytais principais. Prireikus, ji parengia atitinkamas rekomendacijas.

3 straipsnis

Esant tokiai praktikai, kuri pateisina tai, kad Sąjunga taikytų Susitarimo 26 straipsnyje numatytas priemones, taikomos Tarybos reglamente (EB) Nr. 597/2009 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 ⁽²⁾ numatytos procedūros.

4 straipsnis

1. Jei dėl išimtinių aplinkybių reikia nedelsiant imtis veiksmų susiklosčius Susitarimo 25, 25a ir 27 straipsniuose nurodytoms situacijoms arba kai teikiama parama eksportui tiesiogiai ir iš karto veikia prekybą, Komisija gali patvirtinti Susitarimo 28 straipsnio 3 dalies e punkte numatytas atsargumo priemones laikydamosi šio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros arba, jei reikia veikti nedelsiant, pagal šio reglamento 6 straipsnio 3 dalį.

2. Jei imtis veiksmų Komisijos prašo valstybė narė, Komisija priima sprendimą dėl to prašymo ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

5 straipsnis

Už Sąjungos pranešimus Jungtiniam komitetui, kurių reikalaujama pagal Susitarimo 28 straipsnio 2 dalį, atsako Komisija.

6 straipsnis

1. Komisijai padeda Apsaugos priemonių komitetas, įsteigtas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 260/2009 ⁽³⁾ 4 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

⁽¹⁾ 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009 7 18, p. 93).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽³⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009 dėl bendrų importo taisyklių (OL L 84, 2009 3 31, p. 1).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su to reglamento 5 straipsniu.

7 straipsnis

Vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 22a straipsniu, Komisija į savo du kartus per metus rengiamą ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

8 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2843/72 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

9 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. kovo 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo dalinių pakeitimų sąrašas

Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2843/72

(OL L 301, 1972 12 31, p. 162)

Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 640/90

(OL L 74, 1990 3 20, p. 4)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 2 punktas

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 2843/72	Šis reglamentas
1–4 straipsniai	1–4 straipsniai
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
—	8 straipsnis
—	9 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/476**2015 m. kovo 11 d.****dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1515/2001 ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 ⁽⁵⁾ buvo nustatytos apsaugos nuo prekių importo dempingo kaina iš Europos Sąjungai nepriklausančių valstybių bendrosios taisyklės;
- (3) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 597/2009 ⁽⁶⁾ buvo nustatytos apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijai nepriklausančių valstybių bendrosios taisyklės;
- (4) pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Marakešo steigimo sutartį (toliau – „PPO“) buvo pasiektas Susitarimas dėl ginčų sprendimo taisyklių ir tvarkos (toliau – „GSS“). Remiantis GSS, buvo įkurta ginčų sprendimo taryba (toliau – „GST“);
- (5) kad būtų leista Sąjungai, kai, jos manymu, tai yra tikslinga, suderinti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 arba Reglamentą (EB) Nr. 597/2009 taikomą priemonę su rekomendacijomis ir sprendimais, pateiktais GST patvirtintoje ataskaitoje, turėtų būti priimtos specialios nuostatos;
- (6) Komisija gali laikyti tinkamu panaikinti, iš dalies pakeisti ar patvirtinti bet kokias kitas specialias priemones pagal Reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 arba Reglamentą (EB) Nr. 597/2009 taikomų priemonių atžvilgiu, įskaitant priemones, kurios pagal GSS nėra ginčo nagrinėjimo objektu, atsižvelgiant į teisinį priemonių aiškinimą patvirtintoje GST ataskaitoje. Be to, Komisija turėtų galėti prireikus sustabdyti ar peržiūrėti tokias priemones;
- (7) nenustatytas joks terminas pasiremti GSS. Rekomendacijos, pateiktos GST patvirtintose ataskaitose, įsigalios tik ateityje. Todėl vertėtų tiksliai apibrėžti, kad bet kokios pagal šį reglamentą taikytinos priemonės pradės veikti tik nuo jų įsigaliojimo dienos, nebent būtų nustatyta kita data, ir todėl neturės įtakos muitų, surinktų iki tos dienos, grąžinimui;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1515/2001 dėl priemonių, kurių gali imtis Bendrija remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais (OL L 201, 2001 7 26, p. 10).

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

⁽⁵⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽⁶⁾ 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009 7 18, p. 93).

- (8) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos sąlygos, pagal kurias tvirtinamos priemonės, GST priėmus ataskaitą antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais. Tos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (9) patariamoji procedūra turėtų būti taikoma dėl laikino priemonių sustabdymo, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. GST patvirtinus ataskaitą dėl Sąjungos priemonės, taikomos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1225/2009, Reglamentą (EB) Nr. 597/2009 arba pagal šį reglamentą (toliau – „ginčijama priemonė“), Komisija, laikydama 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali imtis vienos ar kelių toliau išvardytų priemonių, kurios, jos nuomone, būtų tinkamos:

- a) atšaukti arba iš dalies pakeisti ginčijamą priemonę arba
 - b) patvirtinti kitas specialias įgyvendinimo priemones, kurios laikomos tinkamomis konkrečiomis aplinkybėmis, kad būtų užtikrinta, jog Sąjunga vykdys ataskaitoje pateiktas rekomendacijas ir sprendimus.
2. Kad galėtų imtis priemonių pagal 1 dalį, Komisija gali paprašyti suinteresuotųjų šalių pateikti visą reikalingą informaciją, kad baigtų rinkti tyrimo, po kurio buvo patvirtinta ginčijama priemonė, metu gautą informaciją.
3. Jeigu tikslinga atlikti peržiūrą prieš pradėdant taikyti arba jau taikant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, tą peržiūrą inicijuoja Komisija. Nusprendusi inicijuoti peržiūrą, Komisija pateikia informaciją valstybėms narėms.
4. Jeigu tikslinga sustabdyti ginčijamos ar iš dalies pakeistos priemonės taikymą, sprendimą, kuriuo leidžiama sustabdyti minėtos priemonės taikymą, priima Komisija vadovaudamasi 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta patariamąja procedūra.

2 straipsnis

1. Komisija taip pat gali imtis bet kurių 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, kad būtų atsižvelgta į GST patvirtintoje ataskaitoje padarytus teisinius aiškinimus dėl neginčijamų priemonių, jeigu, jos nuomone, tai tikslinga.
2. Kad galėtų imtis priemonių pagal 1 dalį, Komisija gali paprašyti suinteresuotųjų šalių pateikti visą reikalingą informaciją, kad baigtų rinkti tyrimo, po kurio buvo patvirtinta neginčijama priemonė, metu gautą informaciją.
3. Jeigu tikslinga atlikti peržiūrą prieš pradėdant taikyti arba jau taikant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, minėtą peržiūrą turi inicijuoti Komisija. Nusprendusi inicijuoti peržiūrą, Komisija pateikia informaciją valstybėms narėms.
4. Jeigu tikslinga sustabdyti neginčijamos arba iš dalies pakeistos priemonės taikymą, sprendimą, kuriuo leidžiama sustabdyti minėtos priemonės taikymą, priima Komisija vadovaudamasi 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta patariamąja procedūra.

3 straipsnis

Bet kurios pagal šį reglamentą patvirtintos priemonės pradėdamos taikyti nuo jų įsigaliojimo dienos ir nedaro įtakos muitų, surinktų iki tos dienos, grąžinimui, nebent būtų nurodyta kitaip.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

4 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

5 straipsnis

Vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 22a straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

6 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1515/2001 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

7 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Visas šis reglamentas privalomas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. kovo 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo dalinių pakeitimų sąrašas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1515/2001

(OL L 201, 2001 7 26, p. 10)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 7 punktas

—

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1515/2001	Šis reglamentas
1, 2 ir 3 straipsniai	1, 2 ir 3 straipsniai
3a straipsnis	4 straipsnis
3b straipsnis	5 straipsnis
—	6 straipsnis
4 straipsnis	7 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/477**2015 m. kovo 11 d.****dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga, atsižvelgdama į antidempingo ir subsidijų draudimo priemonių bei apsaugos priemonių bendrąjį poveikį****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Reglamentas (EB) Nr. 452/2003 ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 ⁽⁴⁾ buvo nustatytos bendrosios apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių šalių taisyklės;
- (3) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 597/2009 ⁽⁵⁾ buvo nustatytos bendrosios apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių šalių taisyklės;
- (4) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 260/2009 ⁽⁶⁾ ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 625/2009 ⁽⁷⁾ buvo nustatytos bendrosios taisyklės, reglamentuojančias apsaugos priemonių, taikomų importui iš kai kurių Europos Sąjungos narėmis nesančių šalių, priėmimą. Apsaugos priemonės gali būti visam importui arba iš anksto nustatytą kiekį viršijančiam importui taikomų tarifinių priemonių pobūdžio. Tokios apsaugos priemonės reiškia, kad prekės gali patekti į Sąjungos rinką, sumokėjus atitinkamus muitus;
- (5) tam tikrų prekių importui gali būti taikomos tiek antidempingo, tiek subsidijų draudimo priemonės ir tarifinės apsaugos priemonės. Pirmosiomis siekiama panaikinti rinkos iškreipimus, kurie atsirado dėl nesąžiningos prekybos praktikos, o antrųjų priemonių tikslas – apsisaugoti nuo smarkiai padidėjusio importo;
- (6) tačiau antidempingo ar subsidijų draudimo priemonių derinimas su tam pačiam gaminiui taikomomis tarifinėmis apsaugos priemonėmis gali turėti didesnį poveikį nei numatoma arba tikimasi, atsižvelgiant į Sąjungos prekybos apsaugos politiką bei jos tikslus. Ypač kai kuriems į Sąjungą ketinantiems eksportuoti gamintojams toks priemonių derinys galėtų tapti nepageidaujama apsunkinančia našta, galinčia užkirsti jiems kelią patekti į Sąjungos rinką;
- (7) dėl šios priežasties eksportuojantiems gamintojams, siekiantiems eksportuoti į Sąjungą, neturėtų tekti nepageidaujama apsunkinanti našta ir jie galėtų toliau patekti į Sąjungos rinką;

⁽¹⁾ 2015 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2003 m. kovo 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 452/2003 dėl priemonių, kurių gali imtis Bendrija, atsižvelgdama į antidempingo ir subsidijų draudimo priemonių bei apsaugos priemonių bendrąjį poveikį (OL L 69, 2003 3 13, p. 8).

⁽³⁾ Žr. I priedą.

⁽⁴⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽⁵⁾ 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009 7 18, p. 93).

⁽⁶⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009 dėl bendrų importo taisyklių (OL L 84, 2009 3 31, p. 1).

⁽⁷⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 185, 2009 7 17, p. 1).

- (8) dėl to reikėtų užtikrinti, kad tarifinių apsaugos priemonių bei antidempingo ir (arba) subsidijų draudimo priemonių tikslai būtų pasiekti neužkertant eksportuojantiems gamintojams kelio patekti į Sąjungos rinką. Taigi, būtina nustatyti konkrečias nuostatas, leidžiančias Komisijai, kai jos manymu to reikia, imtis veiksmų, siekiant užtikrinti, kad tam pačiam produktui taikomų antidempingo arba subsidijų draudimo priemonių ir tarifinių apsaugos priemonių derinys neturėtų tokio poveikio;
- (9) nors galima numatyti, kad tam pačiam produktui gali būti tuo pat metu taikomi tiek apsaugos muitai, tiek antidempingo ar subsidijų draudimo priemonės, ne visada įmanoma iš anksto tiksliai nustatyti, kada tai gali įvykti. Todėl Komisija privalo turėti galimybę numatyti tokiai situacijai veiksmus, užtikrinant atitinkamiems ūkio subjektams pakankamą nuspėjamumą ir teisinį tikrumą;
- (10) Komisija gali manyti, kad reikia iš dalies pakeisti, sustabdyti ar panaikinti antidempingo ir (arba) subsidijų draudimo priemones, taip pat ir numatyti atvejus, kai visiškai ar iš dalies atleidžiama nuo paprastai mokamų antidempingo ar kompensacinių mokesčių, arba priimti kitas konkrečias priemones. Antidempingo arba subsidijų draudimo priemonė gali būti sustabdyta, iš dalies pakeista arba nuo jos gali būti atleidžiama tik ribotam laikotarpiui;
- (11) jei nenumatyta kitaip, visos priemonės, kurių imamasi pagal šį reglamentą, turėtų būti taikomos nuo jų įsigaliojimo dienos ir todėl neturėtų būti pagrindas iki šios dienos surinktiems muitams grąžinti;
- (12) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Kai Komisija mano, kad tam pačiam importui taikomų antidempingo arba antisubsidijų priemonių ir tarifinių apsaugos priemonių derinys galėtų turėti didesnę poveikį nei pageidaujama, atsižvelgiant į Sąjungos prekybos apsaugos politiką, ji, laikydama 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali priimti tokias iš šių priemonių, kurias ji laiko tinkamomis:

- a) priemonės, kuriomis iš dalies pakeičiamos, sustabdomos ar panaikinamos esamos antidempingo ir (arba) subsidijų draudimo priemonės;
- b) priemonės, kuriomis importuojamos prekės visiškai ar iš dalies atleidžiamos nuo antidempingo ar kompensacinių mokesčių, mokamų kitais atvejais;
- c) kitas konkrečias priemones, kurios laikomos tinkamomis esant tam tikroms aplinkybėms.

2. Bet koks 1 dalyje nurodytas dalinis pakeitimas, sustabdymas ar atleidimas yra ribojamas laike ir taikomas tik tuo atveju, kai galioja atitinkamos apsaugos priemonės.

2 straipsnis

Visos priemonės, priimtose pagal šį reglamentą, taikomos nuo jų įsigaliojimo dienos. Jos nesuteikia pagrindo iki tos dienos surinktiems muitams grąžinti, jei toje priemonėje nenumatyta kitaip.

3 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

4 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 452/2003 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. kovo 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesnis dalinis pakeitimas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 452/2003

(OL L 69, 2003 3 13, p. 8)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 10 punktas

—

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 452/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
2a straipsnis	3 straipsnis
—	4 straipsnis
3 straipsnis	5 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/478**2015 m. kovo 11 d.****dėl bendrų importo taisyklių****(Kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) bendroji prekybos politika turėtų būti grindžiama vienodais principais;
- (3) Europos bendrija pasirašė Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) steigimo sutartį. Šios sutarties 1A priede, be kita ko, yra Bendrasis susitarimas dėl muitų tarifų ir prekybos 1994 (toliau – GATT 1994) ir Susitarimas dėl apsaugos priemonių;
- (4) Susitarimas dėl apsaugos priemonių yra būtinas, siekiant paaiškinti ir įtvirtinti GATT 1994, ypač XIX straipsnio taisykles. Tas Susitarimas reikalauja panaikinti neatitinkančias šių taisyklių apsaugos priemones, tokias kaip savanoriškus eksporto suvaržymus, susitarimus dėl reguliuojamos rinkodaros ar kitus panašius importo ar eksporto susitarimus;
- (5) Susitarimas dėl apsaugos priemonių taip pat taikomas anglies ir plieno produktams. Dėl to bendros importo, ypač su apsaugos priemonėmis susijusios taisyklės taip pat taikomos šiems produktams nepažeidžiant jokių konkrečių priemonių taikymo pagal su anglies ir plieno produktais susijusius susitarimus;
- (6) tekstilės gaminiams, patenkantiems į Tarybos reglamento (EB) Nr. 517/94 ⁽⁵⁾ taikymo sritį, Sąjungos ir tarptautiniu mastu yra taikomas specialus režimas. Dėl to jie neturėtų patekti į šio reglamento taikymo sferą;
- (7) valstybės narės turėtų informuoti Komisiją apie bet kokį dėl importo tendencijų kylantį pavojų, dėl kurio reikėtų įvesti Sąjungos stebėjamą arba taikyti apsaugos priemones;
- (8) tokiais atvejais Komisija turėtų ištirti importo sąlygas, importo raidos tendencijas, įvairius ekonominės ir prekybos padėties aspektus ir prireikus taikytinas priemones;
- (9) taikant išankstinį Sąjungos stebėjamą atitinkamų produktų išleidimas į laisvą apyvartą turėtų būti siejamas su vienodus kriterijus atitinkančio priežiūros dokumento pateikimu. Tą dokumentą, importuotojui kreipusis, per tam tikrą laikotarpį turi išduoti valstybių narių valdžios institucijos, importuotojui dėl to neįgyjant teisės importuoti. Dėl to tas dokumentas turėtų galioti tik tol, kol importo taisyklės lieka nepakeistos;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009 dėl bendrų importo taisyklių (OL L 84, 2009 3 31, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. II priedą.

⁽⁵⁾ 1994 m. kovo 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 517/94 dėl tekstilės gaminių iš tam tikrų trečiųjų šalių importo, kurioms netaikomos dvišalės sutartys, protokolai ar kiti susitarimai arba kitos specifinės Bendrijos importo taisyklės, bendrų taisyklių (OL L 67, 1994 3 10, p. 1).

- (10) valstybės narės ir Komisija turėtų kuo didesniu mastu keistis Sąjungos stebėjimo teikiama informacija;
- (11) Komisijos pareiga yra priimti apsaugos priemonės, kurių reikia dėl Sąjungos interesų. Tie interesai turėtų būti vertinami kaip visuma ir turėtų konkrečiai aprėpti Sąjungos gamintojų, naudotojų ir vartotojų interesus;
- (12) apsaugos priemonės PPO nario atžvilgiu gali būti svarstomos tik tais atvejais, kai į Sąjungą importuojamas daug didesnis atitinkamų prekių kiekis ir tokiais sąlygomis, kad gali arba gresia padaryti Sąjungos panašių arba tiesiogiai konkuruojančių prekių gamintojams didelę žalą, nebent tarptautiniai išipareigojimai leidžia nukrypti nuo šios taisyklės;
- (13) reikėtų apibrėžti terminus „didelė žala“, „didelės žalos grėsmė“ ir „Sąjungos gamintojai“ bei išdėstyti tikslius žalos nustatymo kriterijus;
- (14) prieš taikant kokią nors apsaugos priemonę, laikantis išlygos, kad Komisijai leidžiama neatidėliotinai atvejais taikyti laikinąsias priemones, reikėtų atlikti tyrimą;
- (15) reikėtų išsamių nuostatų dėl tyrimo inicijavimo, reikiamų patikrinimų ir apžiūrų, galimybės eksportuojančioms valstybėms ir suinteresuotosioms šalims gauti surinktą informaciją, suinteresuotųjų šalių išklauso ir galimybės toms šalims reikšti savo nuomonės suteikimo;
- (16) šiuo reglamentu įvedamų tyrimų nuostatos nepažeidžia profesinę paslaptį reglamentuojančių Sąjungos arba nacionalinių taisyklių;
- (17) taip pat reikia numatyti tyrimų inicijavimo ir nustatymo, ar priemonės yra tinkamos, ar ne, terminus, užtikrinti, kad toks nustatymas būtų greitas, siekiant padidinti teisinį susijusių ūkio subjektų užtikrintumą;
- (18) tais atvejais, kai apsaugos priemonės yra kvotų formos, jų dydis iš principo turėtų būti nustatomas ne žemesnis negu vidutinis importo kiekis reprezentatyviu bent trejų metų laikotarpiu;
- (19) tais atvejais, kai kvota skirstoma šalims tiekėjoms, kiekvienos šalies kvota gali būti nustatoma susitarant su pačiomis šalimis arba remiantis importo lygiu per reprezentatyvų laikotarpį. Kai padaroma didelė žala ir neproporcingai padidėja importas, vis dėlto turėtų būti galima nukrypti nuo šių taisyklių su sąlyga, kad būtų surengtos PPO Apsaugos priemonių komiteto remiamos konsultacijos;
- (20) turėtų būti nustatyta didžiausia apsaugos priemonių taikymo trukmė ir įteisintos konkrečios nuostatos, reglamentuojančios tokių priemonių taikymo pratęsimą, laipsnišką liberalizavimą ir peržiūras;
- (21) turėtų būti nustatytos aplinkybės, kuriomis PPO nare esančios besivystančios šalies produktams apsaugos priemonės nebūtų taikomos;
- (22) stebėjimo arba apsaugos priemonės, taikomos tik vienam ar keliems Sąjungos regionams, gali pasirodyti tinkamesnės už visai Sąjungai taikomas priemones. Vis dėlto tokios priemonės turėtų būti leidžiamos tik išimties tvarka ir tik tais atvejais, kai nėra jokių alternatyvos. Reikia užtikrinti, kad tokios priemonės būtų laikinos ir kuo mažiau trikdytų vidaus rinkos veikimą;
- (23) siekiant importo taisyklių vienodumo formalumai, kurių turi laikytis importuotojai, turėtų būti paprasti ir vienodi, nepaisant to, kur atliekami muitinės formalumai. Dėl to pageidautina nustatyti, kad bet kokie formalumai būtų atliekami naudojant prie šio reglamento pridėdamą pavyzdį atitinkančius blankus;
- (24) priežiūros dokumentai, išduoti dėl Sąjungos stebėjimo priemonių, turėtų galioti visoje Sąjungoje nepriklausomai nuo to, kokia valstybė narė juos išdavė;
- (25) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos laikinųjų ir galutinių apsaugos priemonių patvirtinimo ir išankstinių priežiūros priemonių nustatymo sąlygos. Tos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾;

(¹) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (26) tvirtinant priežiūros ir laikinas priemones, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį ir jų loginę seką, susijusių su galutinių apsaugos priemonių patvirtinimu, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra. Tais atvejais, kai delsiant nustatyti priemonės būtų padaryta sunkiai atitaisoma žala, reikia sudaryti galimybę Komisijai patvirtinti nedelsiant taikytinas laikinas priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas trečiųjų šalių kilmės produktų importui, išskyrus:
 - a) tekstilės gaminius, kuriems taikomos specialios importo taisyklės pagal Reglamentą (EB) Nr. 517/94;
 - b) tam tikrų trečiųjų šalių, išvardytų Tarybos reglamente (EB) Nr. 625/2009 ⁽¹⁾, kilmės produktus.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai importuojami į Sąjungą laisvai ir atitinkamai jiems netaikomi jokie kiekybiniai apribojimai, tačiau neribojant apsaugos priemonių, kurių gali būti imamasi pagal V skyrių, taikymo.

II SKYRIUS

SAJUNGOS INFORMAVIMAS IR KONSULTACIJŲ TVARKA

2 straipsnis

Paaiškėjus, kad importo tendencijos reikalauja imtis stebėjimo arba apsaugos priemonių, valstybės narės apie tai informuoja Komisiją. Ši informacija turi apimti pagal 9 straipsnyje nustatytus kriterijus prieinamus įrodymus. Šią informaciją Komisija nedelsdama perduoda visoms valstybėms narėms.

3 straipsnis

1. Komisijai padeda Apsaugos priemonių komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su to reglamento 5 straipsniu.
5. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio reglamento 16 straipsnį laikomasi rašytinės procedūros, tokia procedūra nutraukiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinės procedūros laikomasi kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra nutraukiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinės procedūros laikomasi kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra nutraukiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 185, 2009 7 17, p. 1).

III SKYRIUS

SĄJUNGOS TYRIMO PROCEDŪRA

4 straipsnis

1. Nedarant poveikio 7 straipsniui, prieš taikant kokią nors apsaugos priemonę atliekama Sąjungos tyrimo procedūra.
2. Remiantis 9 straipsnyje nurodytais veiksniais, tyrimo metu siekiama nustatyti, ar svarstomo produkto importo kiekiai daro ar gresia padaryti didelę žalą atitinkamiems Sąjungos gamintojams.
3. Taikomos šios sąvokos:
 - a) didelė žala – tai reikšmingas visa apimantis pakenkimas Sąjungos gamintojų būklei;
 - b) didelės žalos grėsmė – reiškia didelę žalą, kuri yra akivaizdžiai neišvengiama;
 - c) Sąjungos gamintojai – tai Sąjungos teritorijoje veikiantys panašių arba tiesiogiai konkuruojančių produktų gamintojai kaip visuma, arba tie gamintojai, kurių bendra panašių arba tiesiogiai konkuruojančių produktų gamybos apimtis sudaro didžiąją šių produktų gamybos Sąjungoje dalį.

5 straipsnis

1. Tais atvejais, kai Komisijai paaiškėja, kad yra pakankamai įrodymų tyrimo inicijavimui pagrįsti, Komisija per vieną mėnesį nuo informacijos iš valstybės narės gavimo inicijuoja tyrimą ir paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tame pranešime:
 - a) pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa susijusi informacija būtų siunčiama Komisijai;
 - b) nustatomas terminas, per kurį suinteresuotosios šalys gali raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, jei į tokias nuomones ir tą informaciją, jų manymu, turi būti atsižvelgta tyrimo metu;
 - c) nurodomas terminas, per kurį suinteresuotosios šalys gali kreiptis, kad Komisija pagal 4 dalį jas išklaustytų žodžiu.

Komisija pradeda tyrimą bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis.

Komisija paprastai per 21 dieną nuo informacijos pateikimo Komisijai dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą informacijos tyrimą.

2. Komisija siekia gauti visą, jos manymu, reikalingą informaciją ir prireikus, informavusi valstybes nares, stengiasi tą informaciją patikrinti, pasitelkdama importuotojus, prekybininkus, prekybos atstovus, gamintojus, prekybos asociacijas ir organizacijas.

Atlikti šią užduotį Komisijai padeda valstybės narės, kurios teritorijoje tie patikrinimai atliekami, darbuotojai su sąlyga, kad ta valstybė narė to pageidauja.

3. Komisijos prašymu ir laikydamosi jos nustatytos tvarkos, valstybės narės turi pateikti jai turimą informaciją apie svarstomo produkto rinkos pokyčius.
4. Pagal šio straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą suinteresuotumą parodyšiusios šalys ir eksportuojančios šalies atstovai, pateikę raštišką prašymą, gali susipažinti su visa tyrimo metu Komisijos gauta informacija, išskyrus Sąjungos arba jos valstybių narių institucijų parengtus vidaus dokumentus, su sąlyga, kad ji yra svarbi joms ginant savo interesus ir nekonfidenciali, kaip nurodyta 8 straipsnyje, ir kad Komisija ja naudojasi tyrimo metu.

Suinteresuotumą parodyšiusios šalys dėl tos informacijos gali pranešti Komisijai savo nuomonę. Į tokią nuomonę gali būti atsižvelgiama, jei ji pakankamai argumentuota.

5. Komisija gali suinteresuotąsias šalis išklausti. Tokios šalys turi būti išklaustos tais atvejais, kai jos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nustatytu terminu raštu pateikia prašymą, parodantį, kad jos tikrai gali būti paveiktos tyrimo išvadų ir kad yra ypatingų priežasčių, dėl kurių jos turi būti išklaustos žodžiu.
6. Kai šiuo reglamentu arba Komisijos pagal šį reglamentą nustatytais terminais informacija nepateikiama arba kai tai tyrimui ženkliai trukdo, išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Jei Komisija nustato, kad kuri nors suinteresuotoji šalis ar trečioji šalis pateikė melagingą arba klaidinančią informaciją, ji į tą informaciją neatsižvelgia ir gali remtis tik turimais faktais.
7. Jei Komisija mano, kad įrodymų tyrimui pagrįsti nepakanka, ji apie savo sprendimą praneša valstybėms narėms per vieną mėnesį nuo informacijos iš valstybės narės gavimo dienos.

6 straipsnis

1. Tyrimo pabaigoje Komisija turi pateikti Komitetui ataskaitą apie jo rezultatus.
2. Kai per devynis mėnesius nuo tyrimo inicijavimo Komisija nusprendžia, kad Sąjungos stebėjimo arba apsaugos priemonių nereikia, tyrimas baigiamas per vieną mėnesį. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.
3. Jei Komisija nusprendžia, kad Sąjungos stebėjimo arba apsaugos priemonių reikia, ji ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo inicijavimo priima reikalingus sprendimus pagal IV ir V skyrius. Išskirtinėmis aplinkybėmis šis terminas gali būti pratęstas daugiausia dar dviem mėnesiais; tada *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Komisija skelbia pranešimą, kuriame nustatoma pratęsimo trukmė ir glaustai pateikiami jo motyvai.

7 straipsnis

1. Šio skyriaus nuostatos neužkerta kelio bet kuriuo metu imtis stebėjimo priemonių pagal 10–14 straipsnius arba laikinųjų apsaugos priemonių pagal 15, 16 ir 17 straipsnius.

Laikinosios apsaugos priemonės taikomos

- a) susidarius kritiškai padėčiai, kai delsimas padarytų sunkiai atitaisomą žalą ir reikia neatidėliotinių veiksmy; ir
- b) tais atvejais, kai preliminariai nustatoma, jog yra aiškių įrodymų, kad padidėję importo kiekiai padarė arba gresia padaryti didelę žalą.

Tokių priemonių trukmė neturi viršyti 200 dienų.

2. Laikinąją apsaugos priemonę sudaro esamo muito mokesčio dydžio (nepaisant to, ar jis yra nulinis ar didesnis) padidinimas, jei toks veiksmas tikrai galėtų užkirsti kelią didelei žalai arba ją atitaisyti.
3. Komisija turi nedelsdama imtis būtinų tyrimo priemonių.
4. Jei laikinosios apsaugos priemonės turėtų būti panaikintos dėl to, kad didelės žalos nepadaryta arba didelės žalos grėsmės nėra, tai kaip laikinosios priemonės surinkti muito mokesčiai nedelsiant grąžinami. Taikoma Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 235 straipsnyje ir paskesniuose straipsniuose nustatyta tvarka.

8 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tuo tikslu, kuriuo ji buvo prašoma.

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

2. Nei Komisija, nei valstybės narės, įskaitant bet kurios iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos konfidencialaus pobūdžio informacijos arba konfidencialiai pateiktos informacijos be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo.

3. Kiekviename prašyme išlaikyti konfidencialumą turi būti nurodytos priežastys, dėl kurių ta informacija yra konfidenciali.

Tačiau jei pasirodo, kad prašymas išlaikyti konfidencialumą yra nepagrįstas, ir jei informacijos pateikėjas nenori jos viešinti ar leisti jos atskleisti bendro pobūdžio arba santraukos forma, į šią informaciją gali būti neatsižvelgiama.

4. Informacija bet koku atveju laikoma konfidencialia, jei jos atskleidimas galėtų turėti didesnių neigiamų pasekmių tokios informacijos teikėjui arba šaltiniui.

5. Šio straipsnio 1–4 dalys neužkerta kelio Sąjungos institucijoms suteikti bendro pobūdžio informaciją ir ypač nurodyti motyvus, kuriais grindžiami pagal šį reglamentą priimami sprendimai. Tačiau šios institucijos privalo atsižvelgti į atitinkamų juridinių ir fizinių asmenų teisėtus interesus, kad nebūtų atskleistos jų komercinės paslaptys.

9 straipsnis

1. Importo tendencijų, sąlygų, kuriomis importuojama, ir tokio importo daromos didelės žalos arba keliamos didelės žalos grėsmės Sąjungos gamintojams nagrinėjimas visų pirma apima šiuos veiksnius:

- a) importo kiekį, ypač tais atvejais, kai yra ženklus importo padidėjimas absoliučiais dydžiais ar palyginti su gamyba arba suvartojimu Sąjungoje;
- b) importo kainą, ypač tais atvejais, kai yra ženklus kainų mažėjimas palyginti su panašaus produkto kaina Sąjungoje;
- c) iš to sekantį poveikį Sąjungos gamintojams, pasireiškiantį pokyčiais tam tikrų ekonominių veiksnių, tokių kaip:
 - gamybos kiekio,
 - gamybos pajėgumų naudojimo,
 - prekių atsargų lygio,
 - pardavimų kiekio,
 - rinkos dalies,
 - kainų (t. y. kainų mažėjimas arba trukdymas tikėtinam kainų padidėjimui, kuris paprastai būtų įvykęs),
 - pelno,
 - investuoto kapitalo atsipirkimo,
 - pinigų srautų,
 - užimtumo;
- d) kitus veiksnius, išskyrus importo tendencijas, kurie daro arba galėjo padaryti žalą atitinkamiems Sąjungos gamintojams.

2. Tais atvejais, kai iškyla tariama didelės žalos grėsmė, Komisija taip pat tiria, ar aiškiai galima numatyti, kad tam tikros būklės raida gali tikrai padaryti faktiškos žalos.

Šiuo atveju gali būti atsižvelgiama į tokius veiksnius:

- a) eksporto į Sąjungą didėjimą;
- b) prekės kilmės ar eksportuojančios šalies eksporto pajėgumą arba į jau egzistuojantį ar artimiausioje ateityje galimą eksporto dydį ir tikėtinumą, kad tas pajėgumas bus naudojamas eksportui į Sąjungą.

IV SKYRIUS

STEBĖJIMAS

10 straipsnis

1. Kai dėl trečiosios šalies kilmės prekės, kuriai taikomas šis reglamentas, importo tendencijų Sąjungos gamintojams kyla žalos grėsmė ir kai to reikia dėl Bendrijos interesų, tos prekės importui gali būti atitinkamai taikomas:
 - a) retrospektyvus Sąjungos stebėjimas, atliekamas pagal šio straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo nuostatas;
 - b) išankstinis Sąjungos stebėjimas, atliekamas pagal 11 straipsnį.
2. Sprendimą įvesti stebėjimą priima Komisija įgyvendinimo aktais, laikydamosi 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
3. Stebėjimo priemonės galioja ribotą laikotarpį. Jeigu nenumatyta kitaip, jos nustoja galiojusios pasibaigus kitam šešių mėnesių laikotarpiui po šešių mėnesių, kai tos priemonės buvo pradėtos taikyti.

11 straipsnis

1. Produktai, kuriems taikoma išankstinė Sąjungos priežiūra, į laisvą apyvartą gali būti išleidžiamos tik pateikus priežiūros dokumentą. Tokį dokumentą valstybių narių paskirta kompetentinga institucija išduoda nemokamai bet kokiam prašomam kiekiui ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kai nacionalinė kompetentinga institucija gauna Sąjungos importuotojo paraišką, nepaisant jo verslo vietos Sąjungoje. Ši paraiška yra laikoma nacionalinės kompetentingos institucijos gauta ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo pateikimo, jeigu neįrodoma kitaip.
2. Priežiūros dokumentas turi būti parengtas pagal formą, atitinkančią I priede pateiktą pavyzdį.

Išskyrus atvejus, kai sprendimas taikyti priežiūrą nustato kitaip, importuotojo paraiškoje priežiūros dokumentams gauti pateikiami:

 - a) pareiškėjo vardas, pavardė ir adresas (įskaitant telefono ir fakso numerius bei kokį kitą numerį, pagal kurį nacionalinė kompetentinga institucija gali nustatyti pareiškėjo tapatybę), pareiškėjo PVM registracijos numeris, jei jis privalo mokėti PVM;
 - b) prireikšus deklaracijos pateikėjo arba pareiškėjo paskirto atstovo vardas, pavardė ir adresas (įskaitant telefono ir fakso numerius);
 - c) prekių aprašymas, nurodant jų:
 - prekybinį pavadinimą,
 - kombinuotosios nomenklatūros kodą,
 - kilmės ir išsiuntimo vietą;
 - d) deklaruotas kiekis kilogramais ir prireikšus kitais papildomais vienetais (poromis, vienetais ir kt.);
 - e) prekių vertė ir CIF kaina iki Sąjungos sienos eurais;
 - f) data pažymėtas ir pareiškėjo parašu patvirtintas, pareiškėjo pavardę rašant didžiosiomis raidėmis, pareiškimas:

„Aš, toliau pasirašęs, patvirtinu, kad šioje paraiškoje nurodyta informacija yra teisinga ir pateikta sąžiningai ir kad esu įsikūręs Sąjungoje.“
3. Priežiūros dokumentas, nepriklausomai nuo to, kuri valstybė narė jį išdavė, galioja visoje Sąjungoje.
4. Nustatymas, kad prekės vieneto kaina, pagal kurią sudarytas sandoris, viršija priežiūros dokumente nurodytą kainą mažiau kaip 5 %, arba kad importui pateiktų prekių bendroji vertė arba bendras kiekis viršija priežiūros dokumente pateiktą vertę arba kiekį mažiau kaip 5 %, neužkerta kelio tą prekę išleisti laisvai cirkuliuoti. Išklausiusi komitete pareikštas nuomones ir atsižvelgdama į prekių pobūdį bei kitas atitinkamų sandorių ypatybes, Komisija gali nustatyti kitokį procentinį dydį, tačiau apskritai jis neturėtų būti didesnis kaip 10 %.

5. Priežiūros dokumentai gali būti naudojami tik tol, kol atitinkamų sandorių atžvilgiu galioja importo liberalizavimo tvarka. Tokie priežiūros dokumentai jokiū būdu negali būti naudojami pasibaigus tuo pačiu metu ir ta pačia tvarka kaip ir stebėjimas nustatomam terminui, kurį nustatant atsižvelgiama į prekių pobūdį bei kitas sandorių ypatybes.
6. Tais atvejais, kai to reikalauja pagal 10 straipsnį priimtas sprendimas, prekės kilmė, įvedus Sąjungos stebėjimą, privalo būti įrodyta kilmės sertifikatu. Ši dalis nedaro poveikio kitoms nuostatomis dėl tokio sertifikato pateikimo.
7. Tais atvejais, kai prekė, kuriai įvestas Sąjungos stebėjimas, yra bet kurioje valstybėje narėje taikomos regioninės apsaugos priemonės objektas, priežiūros dokumentą gali pakeisti tos valstybės narės išduotas importo leidimas.
8. Priežiūros dokumento formos ir jų išrašai parengiami dviem vienodais egzemplioriais: vienas egzempliorius, pažymėtas žodžiais „dokumento pateikėjui“ ir skaitmeniu „1“, išduodamas pareiškėjui, o kitas, pažymėtas žodžiais „kompetentingai institucijai“ ir skaitmeniu „2“, laikomas dokumentą išdavusioje institucijoje. Administravimo tikslais kompetentinga institucija gali papildomai padidinti skaitmeniu „2“ pažymėtų kopijų skaičių.
9. Formos išspausdinamos ant mechaninės celiuliozės neturinčio balto taurinto rašymo popieriaus, kurio kvadratinis metras sveria nuo 55 iki 65 gramų. Jų dydis – 210 × 297 mm; tarpas tarp eilučių – 4,24 mm (viena šeštoji colio); tiksliai laikomasi formų išdėstymo. Abi skaitmeniu „1“ pažymėto egzemplioriaus, kuris yra priežiūros dokumentas, pusės papildomai turi geltonai išspausdintą giljoširuotę, kad būtų galima nustatyti mechaninę ar cheminę klastotę.
10. Už formų išspausdinimą atsakingos valstybės narės. Jas taip pat gali išspausdinti valstybės narės paskirta ir joje įsteigta spaustuvė. Pastaruoju atveju ant kiekvienos formos daroma to valstybės narės paskyrimo nuoroda. Ant kiekvienos formos nurodomas spaustuvės pavadinimas ir adresas arba spaustuvę atpažinti padedantis ženklas.

12 straipsnis

Tais atvejais, kai dėl produkto importo neįvedamas išankstinis Sąjungos stebėjimas, Komisija pagal 17 straipsnį gali įvesti importo į vieną ar kelis Sąjungos regionus stebėjimą. Nusprendusi įvesti stebėjimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

13 straipsnis

1. Produktai, kuriems taikoma regioninė priežiūra, į laisvą apyvartą tame regione gali būti išleidžiami tik pateikus priežiūros dokumentą. Tokį dokumentą išduoda valstybės narės paskirta kompetentinga institucija nemokamai bet kokiam prašomam kiekiui ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kai nacionalinė kompetentinga institucija gauna Sąjungos importuotojo paraišką, nepaisant jo verslo vietos Sąjungoje. Ši paraiška yra laikoma nacionalinės kompetentingos institucijos gauta ne vėliau kaip per tris darbo dienas po pateikimo, jeigu neįrodoma kitaip. Priežiūros dokumentai gali būti naudojami tik tol, kol atitinkamų sandorių atžvilgiu galioja liberalizuota importo tvarka.
2. Taikoma 11 straipsnio 2 dalis.

14 straipsnis

1. Sąjungos arba regioninio stebėjimo atveju per pirmas dešimt kiekvieno mėnesio dienų valstybės narės turi pranešti Komisijai:
 - a) išankstinio stebėjimo atveju – duomenis apie pinigų sumas (apskaičiuotas pagal CIF kainas) ir prekių kiekius, dėl kurių ankstesniu laikotarpiu buvo išduoti priežiūros dokumentai;
 - b) visais atvejais – duomenis apie importą, įvykusį anksčiau nei a punkte nurodytas laikotarpis.

Valstybių narių pateikta informacija turi būti suskirstyta pagal prekes ir šalis.

Tuo pačiu metu ir ta pačia tvarka kaip ir stebėjimas gali būti nustatomos ir kitokios nuostatos.

2. Jei to reikalauja prekės pobūdis arba ypatingos aplinkybės, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija gali pakeisti šios informacijos pateikimo tvarkaraštį.
3. Komisija turi atitinkamai informuoti valstybes nares.

V SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONĖS

15 straipsnis

1. Kai produktas į Sąjungą importuojamas tokiais padidėjusiais kiekiais ir (arba) tokiomis sąlygomis, kad daro ar gresia padaryti didelę žalą Sąjungos gamintojams, Komisija, kad apsaugotų Sąjungos interesus, veikdama valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva, gali:

- a) apriboti priežiūros dokumentų, kurie bus išduoti šiai priemonei įsigaliojus kaip nustatyta 11 straipsnyje, galiojimo laiką;
- b) pakeisti svarstomo produkto importo taisykles taip, kad jis būtų išleidžiamas į laisvą apyvartą tik pateikus importo leidimą, kurio išdavimas reglamentuojamas Komisijos nustatytais nuostatomis ir apribojimais.

a ir b punktuose nurodytos priemonės įsigalioja nedelsiant.

2. PPO narių atžvilgiu 1 dalyje nurodytų priemonių gali būti imamasi tik tada, kai tenkinamos abi tos dalies pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos.

3. Jei nustatoma kvota, ypač turi būti atsižvelgiama į:

- a) tikslingumą kiek įmanoma išlaikyti įprastus prekybos srautus;
- b) eksportuojamų prekių kiekį pagal sutartis, sudarytas normaliais terminais ir sąlygomis prieš įsigaliojant apsaugos priemonei, kaip nurodyta šiame skyriuje, tais atvejais, kai atitinkama valstybė narė apie tokias sutartis yra pranešusi Komisijai;
- c) būtinumą nustatoma kvota vengti rizikos dėl siekiamo tikslo.

Bet kokia kvota turi būti nustatyta ne mažesnė negu importo per paskutinius trejus reprezentatyvius metus, už kuriuos yra prieinami statistiniai duomenys, vidurkis, nebent kitoks kvotos dydis reikalingas užkirsti kelią didelei žalai arba ją atitaisyti.

4. Kvotą paskirstant šalims tiekėjoms, dėl paskirstymo galima tartis su tomis iš jų, kurios turi esminį interesą tiekti svarstomą produktą į Sąjungą.

Nepavykus susitarti, kvota šalims tiekėjoms paskirstoma proporcingai joms tenkančiai svarstomo produkto importo į Sąjungą daliai per ankstesnį reprezentatyvų laikotarpį, deramai atsižvelgiant į konkrečius veiksnius, kurie galėjo ar gali turėti įtakos prekybai šiuo produktu.

Su sąlyga, kad bus laikomasi įsipareigojimo surengti PPO Apsaugos priemonių komiteto remiamas konsultacijas, Sąjunga vis dėlto gali nesilaikyti šio paskirstymo būdo didelės žalos atveju, jei importo kiekis iš vienos ar daugiau šalių tiekėjų padidėjo procentiniu dydžiu, neproporcingu palyginti su bendru svarstomo produkto importo kiekio padidėjimu ankstesniu reprezentatyviu laikotarpiu.

5. Šiame straipsnyje nurodytos priemonės, joms įsigaliojus, taikomos kiekvienam į laisvą apyvartą išleidžiamam produktui. Vadovaujantis 17 straipsniu, jos gali būti taikomos vienam arba keliems Sąjungos regionams.

Tačiau tokios priemonės neužkerta kelio išleisti į laisvą apyvartą jau pakeliui į Sąjungą esančių produktų su sąlyga, kad tokių produktų paskirties vietos negalima pakeisti ir kad tie produktai, kurie pagal 10 ir 11 straipsnius gali būti išleisti į laisvą apyvartą tik pateikus priežiūros dokumentą, yra faktiškai gabenami su tokiu dokumentu.

6. Valstybei narei paprašius, kad Komisija įsikištų, Komisija, laikydamosi 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, arba, jei reikia veikti nedelsiant, pagal 3 straipsnio 4 dalį priima sprendimą ne vėliau kaip per penkis darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos.

16 straipsnis

Kai to reikia dėl Sąjungos interesų, Komisija, laikydamosi 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros ir pagal III skyriaus sąlygas, gali patvirtinti atitinkamas priemones, kuriomis užkertamas kelias importuoti į Sąjungą daug didesnių produktų kiekių ir (arba) tokiomis sąlygomis, kurios padarytų arba keltų grėsmę padaryti didelę žalą Sąjungos panašių arba tiesiogiai konkuruojančių produktų gamintojams.

Taikomos 15 straipsnio 2–5 dalys.

17 straipsnis

Kai, remiantis pirmiausia 9 straipsnyje nurodytais veiksniais, paaiškėja, kad viename ar keliuose Sąjungos regionuose yra susidariusios aplinkybės, reikalaujančios imtis priemonių pagal 10 ir 15 straipsnius, Komisija, apsvarsčiusi alternatyvius sprendimus, gali išimties tvarka leisti stebėjimo arba apsaugos priemones taikyti tik tame regione arba tuose regionuose, jei ji mano, kad tuo lygiu taikomos tokios priemonės yra tinkamesnės už taikomas visos Sąjungos mastu.

Šios priemonės privalo būti laikinos ir kiek įmanoma mažiau trikdyti vidaus rinkos veikimą.

Šios priemonės įteisinamos pagal 10 ir 15 straipsniuose išdėstytas nuostatas.

18 straipsnis

Jokios apsaugos priemonės netaikomos besivystančios šalies PPO narės kilmės produktui tol, kol šios šalies svarstomo produkto importo į Sąjungą dalis neviršija 3 %, jei tik besivystančioms šalims PPO narėms, atskirai neviršijančioms 3 %, kartu tenka mažiau kaip 9 % tokio produkto bendro importo į Sąjungą.

19 straipsnis

1. Apsaugos priemonės taikomos tiek laiko, kiek tai būtina, kad užkirsti kelią didelei žalai, arba ją atitaisyti ir padėti Sąjungos gamintojams prisitaikyti. Šis laikotarpis neturi viršyti ketverių metų, įskaitant bet kokios laikinosios priemonės taikymo trukmę.

2. Toks pradinis laikotarpis gali būti pratęstas, išskyrus 15 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje nurodytą priemonių taikymo atvejį, jei nustatoma, kad:

a) taikoma apsaugos priemonė ir toliau reikalinga užkirsti kelią didelei žalai arba ją atitaisyti;

b) yra įrodymų, kad Sąjungos gamintojai prisitaiko.

3. Pratęsimas įteisinamas pagal III skyriaus reikalavimus ir ta pačia tvarka kaip ir nustatant pradines priemones. Priemonė, kurios taikymo laikas pratęsimas, negali būti labiau suvaržanti negu ji buvo pradinio laikotarpio pabaigoje.

4. Jei priemonė taikoma ilgiau negu metus, ji privalo būti palaipsniui liberalizuojama reguliariais intervalais per priemonės taikymo laikotarpį, įskaitant pratęsimą.

5. Bendras apsaugos priemonės taikymo laikotarpis, įskaitant bet kokių laikinųjų priemonių taikymo laikotarpį, pradinį taikymo ir jo bet kokio laikino nutraukimo laikotarpį, negali viršyti aštuonerių metų.

20 straipsnis

1. Kol galioja bet kuri pagal IV ir V skyrius taikoma stebėjimo arba apsaugos priemonė, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali ne vėliau kaip priemonių, kurių trukmė viršija trejų metų laikotarpį, taikymo laikotarpio viduryje:

a) ištirti priemonės poveikį;

b) nustatyti, ar tikslinga ir kokiu būdu tiktų paspartinti liberalizavimą;

c) įvertinti, ar vis dar reikia taikyti priemonę.

Kai Komisija mano, kad vis dar reikia taikyti priemonę, ji atitinkamai informuoja valstybes nares.

2. Jei Komisija mano, kad kuri nors 10, 12, 15, 16 ir 17 straipsniuose nurodyta stebėjimo arba apsaugos priemonė turėtų būti panaikinta arba pakeista, ji panaikina arba iš dalies pakeičia priemonę laikydamasi 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Kai sprendimas yra susijęs su regioninėmis stebėjimo priemonėmis, jis turi būti taikomas nuo šeštos dienos po paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

1. Jei kokiam nors importuojamam produktui jau buvo taikyta apsaugos priemonė, tokia priemonė tam produktui toliau negali būti taikoma tol, kol nepraeina ankstesnės priemonės taikymo trukmei prilygstantis laikotarpis. Tas laikotarpis negali būti trumpesnis kaip dveji metai.

2. Nepaisant 1 dalies, 180 dienų arba mažesnės trukmės apsaugos priemonė gali būti dar kartą taikoma produktui, jei:

- a) nuo apsaugos priemonės įvedimo to produkto importui praėjo mažiausiai metai; ir
- b) tokia apsaugos priemonė nebuvo taikoma tam pačiam produktui daugiau kaip du kartus per penkerius metus prieš pat priemonės įvedimo datą.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22 straipsnis

Kai to reikia dėl Sąjungos interesų, Komisija, laikydamasi 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali patvirtinti atitinkamas priemones, kuriomis įgyvendinami teisėkūros procedūra priimami aktai, kad leistų Sąjungai arba visoms valstybėms narėms naudotis teisėmis ir vykdyti išpareigojimus, ypatingai susijusius su prekyba prekėmis tarptautiniu lygiu.

23 straipsnis

Vadovaudamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 22a straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

24 straipsnis

1. Šis reglamentas neužkerta kelio vykdyti išpareigojimus, kylančius iš Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimų specialių nuostatų.

2. Nepažeidžiant kitų Sąjungos nuostatų, šis reglamentas valstybėms narėms neužkerta kelio priėmimui arba taikymui:

- a) draudimų, kiekybinių apribojimų arba stebėjimo priemonių, grindžiamų viešosios moralės, visuomenės interesų ar viešojo saugumo, žmonių, gyvulių sveikatos, augalų sveikumo ir gyvybės apsaugos, meninę, istorinę ar archeologinę vertę turinčių nacionalinių vertybių apsaugos arba pramoninės ar komercinės nuosavybės apsaugos motyvais;
- b) specialių užsienio valiutos keitimo formalumų;
- c) formalumų, nustatytų sutinkamai su tarptautiniais susitarimais pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo.

Valstybės narės, norinčios pagal pirmą pastraipą įvesti ar pakeisti priemones ar formalumus, turi informuoti Komisiją.

Ekstremalių aplinkybių atveju pritaikius nacionalines priemones ar formalumus Komisijai turi būti pranešta nedelsiant jas nustačius.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

25 straipsnis

1. Šis reglamentas nepažeidžia bendrą žemės ūkio rinkų organizaciją nustatančių dokumentų ar iš jų kylančių Sąjungos ar nacionalinių valdymo nuostatų, arba perdirbtų žemės ūkio produktų kilmės prekėms taikomų specifinių dokumentų galiojimo. Jis galioja papildydamas tuos dokumentus.

2. Produktams, kuriems taikomi šio straipsnio 1 dalyje minėti dokumentai, 10–14 straipsnių ir 21 straipsnio nuostatos netaikomos tiems iš jų, kurių atžvilgiu Sąjungos prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklės reikalauja licencijos arba kitokio importo dokumento pateikimo.

15, 17 ir 20–24 straipsniai netaikomi toms prekėms, kurių atžvilgiu tokios taisyklės numato importo kiekybinių apribojimų taikymą.

26 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 260/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

27 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas ir tiesiogiai taikomas visoms valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2015 m. kovo 11 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PRIEDAS

EUROPOS SĄJUNGOS		PRIEŽIŪROS DOKUMENTAS		
Dokumento pateikėjui	1.	Krovinio gavėjas (pavadinimas, tikslus adresas, šalis, PVM registracijos numeris)	2.	Išdavimo numeris
			3.	Numatoma importavimo vieta ir data
			4.	Už išdavimą atsakinga institucija (pavadinimas, adresas ir telefono Nr.)
	5.	Deklaracijos pateikėjas arba atstovas atitinkamai (pavadinimas ir tikslus adresas)	6.	Prekių kilmės šalis (ir geonomenklatūros kodas)
			7.	Prekių išsiuntimo šalis (ir geonomenklatūros kodas)
			8.	Paskutinė galiojimo diena
	1		9.	Prekių aprašymas
			10.	KN kodas ir kategorija
		11.	Kiekis (grynoji masė) kilogramais arba papildomais vienetais	
		12.	Vertė eurais, CIF iki Sąjungos sienos	
	13. Papildomos pastabos			
	14. Kompetentingos institucijos patvirtinimas			
	Data			
	Parašas: (Antspaudas)			

15. PRIERAŠAI Nurodykite 17 skilties 1 dalyje turimą kiekį ir jo 2 dalyje prirašytą kiekį			
16. Grynasis kiekis (grynąja mase arba kitais matavimo vienetais)		19. Mūitinės dokumentas (forma ir numeris) arba išrašo Nr. ir prierāšo data	20. Prierāšą darančios institucijos pavadinimas, valstybė narė, antspaudas ir parašas
17. Skaitmenimis	18. Prierāšomas kiekis žodžiais		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Puslapių tęsinį pridėti.

EUROPOS SAJUNGOS		PRIEŽIŪROS DOKUMENTAS	
Dokumentas kompetentingai institucijai	2	1. Krovinio gavėjas (pavadinimas, tikslus adresas, šalis, PVM registracijos numeris)	2. Išdavimo numeris
			3. Numatoma importavimo vieta ir data
			4. Už išdavimą atsakinga institucija (pavadinimas, adresas ir telefono Nr.)
		5. Deklaracijos pateikėjas arba atstovas atitinkamai (pavadinimas ir tikslus adresas)	6. Prekių kilmės šalis (ir geonomenklatūros kodas)
			7. Prekių išsiuntimo šalis (ir geonomenklatūros kodas)
2		8. Paskutinė galiojimo diena	
	9. Prekių aprašymas	10. KN kodas ir kategorija	
		11. Kiekis (grynoji masė) kilogramais arba papildomais vienetais	
		12. Vertė eurais, CIF iki Sąjungos sienos	
	13. Papildomos pastabos		
	14. Kompetentingos institucijos patvirtinimas		
	Data		
	Parašas:		(Antspaudas)

15. PRIERAŠAI Nurodykite 17 skilties 1 dalyje turimą kiekį ir jo 2 dalyje prirašytą kiekį			
16. Grynasis kiekis (grynąja mase arba kitais matavimo vienetais)		19. Muitinės dokumentas (forma ir numeris) arba išrašo Nr. ir prierišo data	20. Prierišą darančios institucijos pavadinimas, valstybė narė, antspaudas ir parašas
17. Skaitmenimis	18. Prierišomas kiekis žodžiais		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Puslapių tęsinį pridėti.

II PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIS DALINIS PAKEITIMAS

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009

(OL L 84, 2009 3 31, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 19 punktas

—

III PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 260/2009	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	3 straipsnis
5 straipsnis	4 straipsnis
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnis	9 straipsnis
11 straipsnis	10 straipsnis
12 straipsnis	11 straipsnis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnis	13 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis
16 straipsnis	15 straipsnis
17 straipsnis	16 straipsnis
18 straipsnis	17 straipsnis
19 straipsnis	18 straipsnis
20 straipsnis	19 straipsnis
21 straipsnis	20 straipsnis
22 straipsnis	21 straipsnis
23 straipsnis	22 straipsnis
23a straipsnis	23 straipsnis
24–27 straipsniai	24–27 straipsniai
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	III priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/479**2015 m. kovo 11 d.****dėl bendrų eksporto taisyklių****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1061/2009 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) bendroji prekybos politika turėtų remtis vieningais principais;
- (3) turėtų būti nustatytos bendrosios taisyklės eksportui iš Sąjungos;
- (4) eksportas visose valstybėse narėse beveik visiškai liberalizuotas. Dėl to galima patvirtinti, kad Sąjunga laikosi principo, pagal kurį eksportuojamų prekių kiekis į trečiąsias šalis neribojamas, išskyrus šiame reglamente numatytas išimtis ir nepažeidžiant priemonių, kurių valstybės narės gali imtis vadovaudamosi Sutartimi;
- (5) Komisija turėtų būti informuota, jeigu dėl neįprastos rinkos raidos valstybė narė mano esant reikalinga imtis apsaugos priemonių;
- (6) labai svarbu patikrinimą atlikti visu Sąjungos lygmeniu, ypač remiantis informacija apie eksporto sąlygas, eksporto tendencijas, įvairius ekonominės ir prekybos padėties aspektus bei priemones, kurių reiktų imtis, jeigu tokių prireiktų;
- (7) šio patikrinimo metu gali paaiškėti, kad Sąjunga turėtų prižiūrėti tam tikrų prekių eksportą arba kad būtų nustatytos laikinos apsaugos priemonės nuo nenumatytos veiklos;
- (8) bet kurios apsaugos priemonės, kurių būtina imtis dėl Sąjungos interesų, turėtų būti patvirtintos deramai atsižvelgus į esančius tarptautinius įsipareigojimus;
- (9) reiktų valstybėms narėms, kurios privalo vykdyti tarptautinius įsipareigojimus, iškilus faktiniams ar galimiems tiekimo sunkumams, sukurti sistemą naftos produktams paskirstyti tarp susitariančiųjų šalių, kad būtų laikomasi įsipareigojimų *vis-a-vis* trečiosioms šalims, nepažeidžiant Sąjungos tam tikslui priimtų nuostatų. Toks leidimas turėtų galioti, kol Europos Parlamentas ir Taryba patvirtintų reikiamas priemones pagal įsipareigojimus, prisiimtus Sąjungos ar visų valstybių narių;
- (10) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems, tiek pramoniniams, tiek ir žemės ūkio produktams. Jis turėtų papildyti priemones, nustatančias bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą, ir pagal Sutarties 352 straipsnį priimtas specialias priemones, taikomas perdirbtiems žemės ūkio produktams. Turėtų būti vengiama šio reglamento ir tų priemonių nuostatų persidengimo, ir ypač nuostatų dėl apsaugos priemonių;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. vasario 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2009 m. spalio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1061/2009, nustatantis bendrąsias eksporto taisykles (OL L 291, 2009 11 7, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. II priedą.

- (11) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos apsaugos priemonių patvirtinimo sąlygos. Tos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

PAGRINDINIS PRINCIPAS

1 straipsnis

Produktai iš Sąjungos į trečiąsias šalis eksportuojami nevaržomai, tai yra jiems nenumatyti jokie kiekybiniai apribojimai, išskyrus tuos apribojimus, kurie atitinka šį reglamentą.

II SKYRIUS

SAJUNGOS INFORMAVIMO IR KONSULTAVIMOSI TVARKA

2 straipsnis

Jeigu dėl rinkos neįprastos raidos valstybė narė mano, kad reikalinga imtis apsaugos priemonių, kurios apibrėžtos III skyriuje, ji praneša apie tai Komisijai, kuri savo ruožtu informuoja kitas valstybes nares.

3 straipsnis

1. Komisijai padeda Apsaugos priemonių komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/478 ⁽²⁾. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su to reglamento 5 straipsniu.

4 straipsnis

Siekiant įvertinti ekonominę ir prekybinę konkretaus produkto situaciją, Komisija gali paprašyti valstybių narių pateikti statistinius duomenis apie to produkto rinkos tendencijas ir, tam tikslui, prižiūrėti šio produkto eksportą, remiantis nacionaliniais teisės aktais ir Komisijos nustatyta tvarka. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų Komisijos prašymams įvykdyti, ir perduoda Komisijai prašomą informaciją. Komisija informuoja apie tai kitas valstybes nares.

III SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONĖS

5 straipsnis

1. Siekdama užkirsti kelią kritinei padėčiai, kuri susiklosto dėl pagrindinių produktų trūkumo, arba ištaisyti šią padėtį, ir tuomet, kai reikia imtis skubių priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, valstybei narei paprašius arba savo iniciatyva, atsižvelgusi į produktų rūšį ir kitas atitinkamų sandorių savybes, gali leisti eksportuoti produktą tik pagal eksporto leidimą, kuris išduodamas laikantis tokių nuostatų ir apribojimų, kuriuos Komisija nustato laikydamasi 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros arba, jei reikia veikti nedelsiant, pagal 3 straipsnio 3 dalį.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/478 dėl bendrų importo taisyklių (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 16).

2. Europos Parlamentas, Taryba ir valstybės narės informuojamos apie priemones, kurių buvo imtasi. Tokios priemonės įsigalioja nedelsiant.
3. Priemonės gali būti taikomos eksportui tik į tam tikras šalis arba eksportui iš tam tikrų Sąjungos regionų. Jos netaikomos produktams, kurie jau vežami prie Sąjungos sienos.
4. Valstybei narei paprašius, kad Komisija išikištų, Komisija priima sprendimą pagal 1 dalį ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos.
5. Jeigu Komisija veikė šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, ji ne vėliau kaip po 12 darbo dienų nuo priemonės, kurios ji ėmėsi, įsigaliojimo dienos nusprendžia, ar patvirtinti atitinkamas 6 straipsnyje numatytas priemones. Jeigu praėjus šešioms savaitėms nuo priemonės įsigaliojimo dienos nebuvo patvirtinta jokių priemonių, minėta priemonė laikoma panaikinta.

6 straipsnis

1. Jeigu to reikia dėl Sąjungos interesų, Komisija, laikydamosi 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali patvirtinti atitinkamas priemones:
 - a) užkirsti kelią kritinei situacijai atsirasti dėl pagrindinių produktų trūkumo arba ištaisyti šią padėtį;
 - b) leisti vykdyti tarptautinius išpareigojimus, kuriuos prisiėmė Sąjunga arba visos valstybės narės, ypač dėl pagrindinių produktų prekybos.
2. 1 dalyje nurodytos priemonės gali būti taikomos eksportui tik į tam tikras šalis arba eksportui iš tam tikrų Sąjungos regionų. Jos netaikomos produktams, kurie jau vežami prie Sąjungos sienos.
3. Kai eksportui nustatomi kiekybiniai apribojimai, ypač atsižvelgiama į:
 - a) prekių kiekį, eksportuotą pagal sutartis, sudarytas įprastomis sąlygomis prieš įsigaliojant apsaugos priemonėms, kaip apibrėžta šiame skyriuje, ir apie kurį atitinkama valstybė narė pranešė Komisijai nacionaliniuose įstatymuose nustatyta tvarka;
 - b) būtinybę išvengti pavojaus sužlugdyti tikslą, dėl kurio buvo įvesti kiekybiniai apribojimai.

7 straipsnis

1. Kol taikoma bet kuri 5 ir 6 straipsniuose nurodyta priemonė, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali:
 - a) ištirti priemonės poveikį;
 - b) įvertinti, ar vis dar reikia taikyti priemonę.

Kai Komisija mano, kad vis dar reikia taikyti priemonę, ji atitinkamai informuoja valstybes nares.

2. Jeigu Komisija mano, kad 5 ar 6 straipsnyje numatyta priemonė turėtų būti panaikinta ar pakeista, ji imasi veiksmų laikydamosi 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

IV SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

8 straipsnis

Kol Europos Parlamentas ir Taryba patvirtins atitinkamas priemones pagal Sąjungos arba visų valstybių narių tarptautinius išpareigojimus ir nedarant poveikio Sąjungos šioje srityje priimtoms taisyklėms, valstybėms narėms leidžiama I priede nurodytiems produktams sukurti produktų dalijimosi sistemą kritiniu atveju, kuria nustatomas išpareigojimas dėl produktų paskirstymo trečiųjų šalių atžvilgiu, numatytas tarptautiniuose išpareigojimuose, kurie buvo prisiimti dar prieš įsigaliojant šiam reglamentui.

Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurias jos ketina patvirtinti. Komisija praneša Tarybai ir kitoms valstybėms narėms apie patvirtintas priemones.

9 straipsnis

Vadovaudamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 22a straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

10 straipsnis

Nepažeidžiant kitų Sąjungos nuostatų, šis reglamentas netrukdo valstybei narei priimti ar taikyti kiekybinių apribojimų eksportui viešosios moralės, viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės, nacionalinių vertybių, turinčių meninę, istorinę ar archeologinę vertę, arba pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos pagrindu.

11 straipsnis

Šis reglamentas nepažeidžia priemonių, kuriomis nustatoma bendroji žemės ūkio rinkų organizacija, arba pagal Sutarties 352 straipsnį priimtų specialių priemonių dėl perdirbtų žemės ūkio produktų; šis reglamentas papildo tas priemones.

Tačiau produktų, kurie numatyti tose priemonėse, atveju šio reglamento 5 straipsnis netaikomas tiems eksportuojamiems produktams, kuriems Sąjungos prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklėse numatyti kiekybiniai apribojimai. 4 straipsnis netaikomas tiems produktams, kuriems Sąjungos prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklėse numatyta licencija ar kitas eksporto dokumentas.

12 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1061/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

13 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. kovo 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

I PRIEDAS

8 straipsnyje nurodyti produktai

Kombinuotosios nomenklatūros pozicija	Aprašymas
2709 00	Neapdorotos naftos alyvos (žalia nafta) ir neapdorotos alyvos, gautos iš bituminių mineralų
2710	Naftos alyvos ir alyvos, gautos iš bituminių mineralų, išskyrus neapdorotas; produktai, nenurodyti kitoje vietoje, kurių sudėtyje esančios naftos alyvos arba alyvos, gautos iš bituminių mineralų, sudaro ne mažiau kaip 70 % masės, be to, šios alyvos yra pagrindinės šių produktų sudėtinės dalys; alyvų atliekos:
nuo 2710 11 11 iki 2710 11 90	Lengvosios alyvos
nuo 2710 19 11 iki 2710 19 29	Vidutinės alyvos
nuo 2710 19 31 iki 2710 19 99	Sunkiosios alyvos, išskyrus tepalines alyvas, naudojamas sieniniams laikrodžiams ir rankiniams laikrodžiams ir panašioms tikslams, kuriuose yra ne daugiau kaip 250 g grynos alyvos
2711	Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai:
	– Suskystinti:
2711 12	-- Propanas:
	--- Propanas, kurio grynumas ne mažesnis kaip 99 %
	--- Kitas
2711 13	-- Butanai
	– Dujinės būsenos:
ex 2711 29 00	-- Kitas:
	--- Propanas
	--- Butanai

*II PRIEDAS***Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesnis dalinis pakeitimas**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1061/2009
(OL L 291, 2009 11 7, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014
(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 21 punktas

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1061/2009	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	3 straipsnis
5 straipsnis	4 straipsnis
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
9a straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	11 straipsnis
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnis	13 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	III priedas

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT